Влада — Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 55 (305) ◆ Четвер, 26 березня 1992 року ◆ Ціна 15 коп.

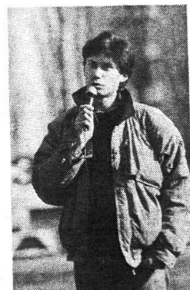
ВІД'ЇЗД В ІНДІЮ

Учора Президент України Леонід Кравчук відбув з офіційним п'ятиденним візитом в Індію. Під час перебування він зустрінеться з Президентом Індії, віцепрезидентом, прем'єр-міністром, членами Конгресу, представниками ділових кіл, відвідає ряд міністерств і підприємств. За підсумками переговорів очікується підписання двосторонніх угод.

Цитата дня

Я не думаю, що ліквідація центрального контролю над колишніми радянськими збройними силами неминучє матиме негативні наслідки. Якщо кожна республіка бажає контролювати власні збройні сили, це ще не означає загрози для стабільності.

З інтерв'ю головнокомандуючого об'єднаними збройними силами НАТО в Європі Дж. ГЕЛВІНА газеті «Штутгартер цайтунг».

Коротким, але яскравим, мов спалах блискавиці, було життя Вадима Бойка. Про це розповідають сьогодні ті, хто добре знав його.

СІЙСЯ-РОДИСЯ...

Першими на Миколаївщині приступили до сівби хлібороби Очаківського району. Власноручно, для надійності, перебрали всю техніку. Буквально по краплинах збирали пальне — і зібрали. У поле вийшло 20 тракторів. Завдання — дуже оперативно посіяти ярі, зерно-суміш, горох і пересіяти окремі площі озимини. Хліба у господарстві не так і багато, оскільки спеціалізується радгосп «Чорноморський» на виноградарстві.

На знімку: сівба у радгоспі «Чорноморський».

Фото Олександра КРЕМКА.

ЩЕ ОДНА структурна — і вкрай необхідна — ланка запроваджується у товаристві «Україна» — це постійні представники товариства у східній діаспорі. Вже прийнято рішення і виділені гроші для чотирьох таких посад: у Казахстані, на Далекому Сході, на Кубані і в Москві.

Очевидно, першими повпредами товариства, наділеними першими правами й обов'язками, стануть активісти з українських організацій у цих регіонах. Тобто, люди, які обізнані з місцевими українськими проблемами, мають досвід роботи в українських громадах.

КОНТРОЛЬ цін на цукор, сіль, сухе молоко й хліб скасував уряд Москви. Про це заявила директор міського відомства у справах цін В. Девятова.

ОФІЦІЙНА ХРОНІКА

Як повідомили у відділі інформації МЗС України, 25 березня до Будапешта відбув заступник міністра закордонних справ України Борис Тарасюк. Він візьме участь у церемонії відкриття в Угорщині нашого посольства — першого посольства нової України.

З ПРИФРОНТОВОЇ СМУГИ

За повідомленнями, які надійшли протягом останньої доби, поблизу сіл Роги та Кучери Дубоссарського району велися бої. У місті Дубоссари було чути автоматні постріли та вибухи гранат.

24 березня на станції Іловайськ Донецької залізниці у поїзді Київ — Адлер у двох нозаків, що поверталися з Придністров'я до Ростова-на-Дону, виявлено 6 автоматів АК-74-У, 23 ручні гранати Ф-1. Порушено кримінальну справу.

За станом на 7 годину 25 березня на території Одеської та Вінницької областей, які межують з Республікою Молдова, знаходиться 5115 біженців. Їм надається необхідна допомога.

СПРИЯЙТЕ ЖВАВІШЕ!

Зайняти активнішу позицію щодо врегулювання конфлікту в Молдові закликав Росію та Україну голова парламенту Придністровської республіки Маракуца. З цим закликом він виступив на прес-конференції в Москві, куди прибув на чолі делегації придністровських парламентаріїв. Гості з лівого берега Дністра мають намір передати російському керівництву прохання посприяти їм на переговорах з Молдовою.

Тим часом, повідомляє ІТАР-ТАРС, перестрілки в районі Дубоссар продовжуються. У місті Бельци група невідомих у формі спецназу Молдови напала на розташовану там частину. Важко поранено вартового.

ПАНОВЕ, ВСЕ СПОКІЙНО...

На думку Міжнародного агентства з атомної енергії, витік радіоактивного газу на Ленінградській АЕС не є дуже серйозною аварією. Адже, як повідомили його представники, в сусідніх до Санкт-Петербурзької області країнах не помічено значного підвищення радіоактивного рівня. Хоча остаточна оцінка того, що сталося на електростанції, вважає МАГАТЕ, неможлива без детальнішої інформації.

Німеччина ж різкіше відреагувала на повідомлення про аварію. У заяві міністерства навколишнього середовища ФРН говориться: витік радіації на АЕС у Сосновому Бору ще раз засвідчив — всі реактори чорнобильського типу слід негайно закрити.

ПОТИХЕНЬКУ ПРИВАТИЗУЮТЬСЯ

Проект програми приватизації державних і муніципальних підприємств нинішнього року ухвалено Президією ВР та відповідною комісією уряду Російської Федерації. Згідно з проектом, насамперед стимулюватиметься участь у приватизації трудових колективів. А от продаж об'єктів приватним особам поки що... максимально обмежуватиметься.

У наступному випуску

ОСНОВИ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО КУЛЬТУРУ

УЧОРА заступник міністра закордонних справ України В. Ліпатов прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Республіки Кабо Верде Луіша Фонсеку. В ході дружньої бесіди обидві сторони висловили зацікавленість у розвитку взаємовигідного двостороннього співробітництва. Після переговорів було підписано Протокол про встановлення дипломатичних відносин між двома державами.

Парламентська хроніка

...І ПРО КОВДРУ, ЯКОЇ НЕМАЄ

Ранкове засідання 25 березня

Ті, кому днями довелося побувати біля Верховної Ради, нині можуть стверджувати, що всі дороги ведуть не тільки до Рима, а й до Києва також. Принаймні про це можна судити з географії, відображеної на транспарантах і плакатах у руках людей, що зібралися біля вищого законодавчого органу. Численна делегація кримських татар вимагає справедливого вирішення долі репресованого та депортованого народу, представники Нікополя — звернути увагу та вжити заходів щодо виведення регіону з-під екологічного удару, греко-католики — повної реабілітації своєї церкви. З настанням весни цей потік, очевидно, збільшуватиметься, хоча ефект від нього буде протилежним бажаному. Бо принаймні якого результату можна чекати від страйку працівників сільського господарства, яким пригрозив сесії один з депутатів? Нічого, окрім зростання соціальної напруженості. При цьому дивує споживацька психологія та популістський підхід до вирішення проблем. Адже підвищення зарплати в одній галузі при багатомільярдному дефіциті бюджету автоматично відобразиться на соціальних програмах, приведе до зубожіння в інших ланках народногосподарського комплексу. Адже не можна безкінечно перетягувати на себе ковдру, якої по суті вже немає. Жаль, що це не завжди бажають усвідомлювати навіть окремі народні депутати. Особливо ті з них, хто відносить себе до аграріїв. Окремі й надалі залишаються головами колгоспів чи директорами радгоспів, головами райвиконкомів, а не політичними діячами, від яких залежить доля не окремого господарства, району, а всієї України.

І все ж таки, коли обговорювався запит народних депутатів щодо проведення весняних польових робіт, прозвучало одне досить істотне запитання, на яке ніхто так і не відповів. Воно стосується контролю за розподілом пального, призначеного для потреб сільського господарства. Бо, на думку народного депутата Влоха, воно розсмоктується по дорозі до споживача. Щоб зрозуміти правильність цієї тези, варто лише поглянути на пожвавлений рух приватних автомобілів. І це в той час, коли заправочні по суті не працюють через брак бензину.

Знову велася розмова про відповідність цін на сільськогосподарську продукцію та техніку, яку закуповують колгоспи і радгоспи, відміни податку на добавлену вартість тощо. А загалом все ранкове засідання було побудоване на розгляді питань, які мали б розглядатися в день і час, відведений для «різного». Адже розпочалося пленарне засідання повідомленням Голови Верховної Ради Івана Плюща про питання, що обговорювалися напередодні на закритому засіданні Верховної Ради. Зокрема, розглянуто проект основ національної економічної політики України, прийнято постанову щодо розглянутого питання, у якій схвалено основні концептуальні положення, Президентові доручено опрацювати механізм введення їх у дію та внести свої пропозиції щодо зміни законопроектів щодо розбудови національної економіки до Верховної Ради. Розглянуто також звіт Національного банку та прийнято рішення про зміщення його керівництва. Головою Національного банку обрано народного депутата України Вадима Гетьмана.

Іван Степанович також проінформував сесію про свою зустріч з народними депутатами — представниками Нікопольщини, про розгляд вимог кримськотатарського населення. При цьому Голова Верховної Ради наголосив, що повторення кривавого четверга 19 березня 1992 року, коли проти кримських татар застосували силу, означатиме зраду гуманістичних ідеалів незалежної держави України і втрату довіри до найвищого законодавчого органу.

Далі було надано можливість виступити представникам Нікопольського району Дніпропетровщини та кримськотатарського народу.

Заступник Голови Верховної Ради Володимир Гриньов, який виступив з інформацією щодо вирішення проблеми народів, депортованих з Криму.

Потім депутати приступили до постатейного обговорення в другому читанні проекту Закону про Службу безпеки України.

Василь ТУГЛУК, парламентський кореспондент «Голосу України».

УКАЗ Президента України

Про призначення Представника Президента України в Одеській області

1. Призначити **Симоненка** Валентина Костянтиновича Представником Президента України в Одеській області.

2. Указ набуває чинності з дня його підписання.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
24 березня 1992 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО ПОВЕРНЕННЯ В УКРАЇНУ ДЛЯ ПРОХОДЖЕННЯ СЛУЖБИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ — ГРОМАДЯН УКРАЇНИ ІЗ ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИН, ДИСЛОКОВАНИХ НА ТЕРИТОРІЇ АЗЕРБАЙДЖАНУ, ВІРМЕНІЇ ТА МОЛДОВИ

На виконання Закону України «Про Збройні Сили України» **постановляю:**

1. Кабінету Міністрів України:

а) забезпечити повернення в Україну з Азербайджану, Вірменії та Молдови військовослужбовців — громадян України з урахуванням їх бажання служити на території своєї держави:

— військовослужбовців строкової служби — до 20 травня 1992 року;

— офіцерів і прапорщиків — протягом 1992—1993 років в індивідуальному порядку та за узгодженням між Головним управлінням кадрів Об'єднаних Збройних Сил держав Співдружності і Управлінням кадрів Міністерства оборони України;

б) направити в Азербайджан, Вірменію та Молдову делегації за участю представників Міністерства оборони України, Комітету з питань соціального захисту військовослужбовців і Комітету солдатських матерів для проведення переговорів з керівниками урядів і командуванням Збройних Сил цих держав з питань повернення військовослужбовців в Україну.

2. Міністерству оборони України забезпечити перевезення в Україну військовослужбовців з місць дислокації їх частин в Азербайджані, Вірменії та Молдові, в тому числі й з використанням військово-транспортної авіації.

3. Указ набуває чинності з дня його підписання.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
24 березня 1992 року

Життя Рад

СКІЛЬКИ ВЛАДИ У СЕЛИЩНОЇ РАДИ?

Колись цей куточок Київщини називали зеленими легенями столиці. Як тільки-но наставали погожі дні, мальовничі пейзажі привертали увагу тисяч киян, які бажали відпочити «на природі», а давній ліс наповнювався веселим гомоном численних піонерських таборів і радо дарував дітворі смачні гостинці.

Тепер тут тихо... Чорнобильська трагедія зробила свою чорну справу. Столичні жителі нині проводять свої уїк-енди в інших місцях. Та живуть тут ті, хто вважає цю землю своєю батьківщиною. Як вони живуть, про що думають і мріють? Про це ведемо розмову з головою Бучанської селищної Ради народних депутатів, депутатом Київської облради В. ЯКОБІНЧУКОМ.

— Василю Івановичу, скажіть, будь ласка, як нині живе селище, що турбує селищну Раду сьогодні?

— Найбільше непокоїть наше фінансове становище. Була надія на Закон про місцеве самоврядування, на те, що бюджет формуватиметься знизу до верху. Закон непоганий, але чомусь не спрацьовує і поки що все залишається по-старому, навіть гірше. Бо якщо раніше нам хоча б щось давали зверху, то тепер не маємо нічого. На мою думку, так склалося тому, що немає певного механізму формування бюджету. Вагома стаття надходжень у місцевий бюджет зникла тому, що селище належить до зони посиленого радіоекологічного контролю, а отже, всі податки з людей та підприємств скасовано. Маємо деякі надходження від реєстрації малих підприємств та кооперативів. Але це мізерні кошти. Тому й змушені були взяти позику в банку. Раніше у нас були постійні спонсори — підприємства, розташовані на території селища. Тепер часи змінилися. Нині в них свої проблеми, свої соціальні програми. Одне з них навіть передало на баланс селищної Ради свій дитячий садок, бо нічим стало платити людям зарплату.

— Який же вихід ви бачите?

— Треба, вважаю, надати селищу статус міста. Це питання ми піднімали ще в 1986 році. Але тоді приїхали представники облвиконкому та Ірпінського міськвиконкому й «переконали» наших депутатів у недоцільності такого кроку. Тепер ми до цього підійшли серйозніше. Рік тому, скориставшись березневим референдумом, поставили питання перед жителями селища, а їх у нас майже 30 тисяч, про надання Бучі статусу міста. 74 відсотки опитуваних погодились з цим. Потім спеціалісти зробили всі потрібні розрахунки, вивчили міграцію населення, транспортне питання, промисловість. Зробили висновок, що за всіма показниками селище має право бути містом. У такому випадку ми мали б свій фінвідділ, і кошти від підприємств за природокористування, за шкідливі викиди та інше надходили б у наш бюджет, а не в ірпінський, де ми щоразу змушені випрошувати певну суму грошей.

— А як Ірпінь прореагував на вашу ініціативу щодо «незалежності»?

— Без особливого захоплення. Місто впевнено хазяйнує на нашій території, навіть інколи не радячись з місцевою владою. Ось не так давно міськвиконком прийняв рішення побудувати на території селища установку по виробництву асфальту. Я, голова селищної Ради, дізнався про це тільки від жителів того мікрорайону, де було розпочато будівництво. І, звичайно, виступив проти такого заходу, бо з нами ніхто не радився, з жителями не було проведено відповідної роботи. А виробництво ж екологічно шкідливе. Хоча паспортні дані тієї установки гарантують 99 процентів очистки, але на практиці не завжди виходить так, як у теорії, і ми не раз мали нагоду в цьому переконатися. Зрозуміло, асфальт нам потрібний, бо дороги в надзвичайно поганому стані, але до розв'язання таких проблем треба підходити, на мій погляд, виваженіше. Люди і так украй стривожені екологічною ситуацією.

— Схоже, що з плином часу люди звикають до будь-якої біди, і те, що колись здавалося жахливим, сьогодні сприймаємо, як майже нормальне явище. Дихаємо важким повітрям, спокійно п'ємо брудну воду, їмо харчі, вирощені на землі з 1,44 кюрі на км², будуємо шкідливі виробництва... Чи робиться хоч щось для поліпшення ситуації, чи люди зовсім вже змирилися з такою долею?

— Дещо робиться. Маємо фонди на деякі чисті продукти, регулярно проводимо обстеження території. Але цього замало. В багатьох дворах колодязна вода непридатна для вживання. Треба будувати водогін, а коштів не маємо. Розраховуємо на підтримку держави. Тим більше, що такі заходи передбачені Законом про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Ще одна проблема — будівництво поліклініки. Воно включене в державну програму «Чорнобиль», і ми сподіваємось...

— Зрозуміло, що проблем багато, але що, на ваш погляд, хвилює людей найбільше?

— Земля. Кажуть, що місцеві Ради не хочуть давати людям землю. В мене на столі лежить чотири тисячі заяв від жителів селища з проханням надати хоч якийсь клаптик землі під городину. Але немає відповідних законів. Та, зрештою, де брати цю землю? Ось, наприклад, радгосп «Рубежівський», землі якого входять до території селища, укладає договори, не питаючись згоди у місцевої влади, з «чужими» підприємствами і надає «по бартеру» земельні ділянки їхнім працівникам, а наші жителі в цей час залишаються ні з чим. Передати нам землю радгосп погоджується тільки за умови, якщо з нього знімуть держзамовлення. Але ж це не наша компетенція. Ось таке замкнене коло. А замкнене воно тому, що в селищної Ради влади, як кіт наплакав.

Інтерв'ю взяла Алла РОМАНЧУК.
Київська область.

ДІЛОВА ЗУСТРІЧ

25 березня Перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Дурдинець прийняв особистого помічника Прем'єр-міністра Швеції пана Ларса Фредена.

Перший заступник Голови Верховної Ради України розповів гостеві про соціально-економічний і політичний стан в республіці, національну ситуацію і державну політику в цій справі, стрижнем якої є врахування інтересів кожної нації, кожного народу, який мешкає в Україні, роз'яснив стратегію та деякі питання оборони, безпеки і зовнішньої політики України. Як відомо, військова доктрина України в своїй основі оборонна, принциповою є і лінія щодо забезпечення без'ядерного статусу України, розбудови нейтральної, позаблокової держави, вірної міжнародним угодам з цих питань. Тимчасове припинення вивезення тактичної ядерної зброї пов'язане лише з упорядкуванням контролю за її знищенням. Позиція України щодо Чорноморського флоту ясна і недвозначна — Україна претендує на ту частину флоту, яка їй належить законно, і вирішуватиме це питання не одноосібно і не силовим методом, а політичним шляхом, цивілізовано, за столом переговорів.

Пан Ларс Фреден був задоволений одержаною інформацією, коротко виклав позицію свого уряду, який з розумінням ставиться до внутрішньої і зовнішньої політики України. Сторони висловили надію на розширення і зміцнення співробітництва між обома державами.

У бесіді взяли участь Тимчасовий Повірений у справах Швеції в Україні пан Матс Стеффанссон та заступник голови Комісії Верховної Ради України з питань оборони і державної безпеки, народний депутат В. Леміш.

СЕКРЕТ СЕМИ МІЛЬЙОНІВ

24 лютого при виїзді із Сімферополя, в районі селища Гресівське, працівники управління по захисту економіки від злочинних посягань УВС Республіки Крим затримали автомашину, в якій сидів громадянин Голубєв. Водій сказав, що вони їдуть у Молдову для закупівлі... міді. При обшуку з санкції прокурора виявлено півтора мільйона карбованців в упаковці Кримського відділення Агропромбанку «Україна». Видала цю суму керуюча відділенням банку Ніна Протасова, дружина Голубєва. Це вона робила неодноразово. «Працювала», як правило, з кооперативом «Бюро-55» і асоціацією «Пас», що входять до складу комерційної компанії «Імпекс-55». Тільки з 10 по 18 лютого касири кооперативів розписалися за одержання готівкою 7 мільйонів 150 тисяч карбованців. Саме розписалися, бо всі суми залишилися в банку. Порушуючи правила про валютні операції, Протасова обміняла ці гроші на 52 тисячі доларів США. Принагідно зазначимо, що гроші готівкою банк згідно з Указом Президента України має право видавати лише для виплати заробітної плати і закупівлі сільгосппродуктів. І Протасова рекомендувала кооператорам вписати в чеках, що гроші беруть саме для цих цілей.

Як сказав мені заступник прокурора, начальник слідчого управління Республіки Крим, старший радник юстиції Андрій Бєлан, Протасову усунено з посади керуючої банком. Їй пред'явлено звинувачення за статтями 165 і 80 Кримінального кодексу України: зловживання службовим становищем і порушення правил про валютні операції.

Суд, звичайно, все розставить по своїх місцях. Але багато кримчан добре пам'ятають виступи народних депутатів Республіки Крим, зокрема Володимира Кравця, голови комісії з питань гласності Валерія Астахова та інших на сесії Верховної Ради Криму, в яких вони прямо заявляли, що витрати для організації референдуму взяла на себе комерційна компанія «Імпекс-55».

Зрештою, процитуємо один фрагмент виступу на сьомій сесії Верховної Ради Республіки Крим Валерія Астахова: «Імпекс-55» фінансує РДК і тому в ефірний час, уже куплений «Імпексом», по телебаченню пропагуються ідеї РДК, хоча ніхто не позбавляв лідерів РДК можливості висловлювати свої ідеї у програмах телерадіокомпанії «Крим». Що правда, на цих передачах можуть бути присутніми або брати в них участь опоненти, а в куплений час присутність опонентів не передбачається». До речі, під стягом «РДК-«Імпекс-55» виходить і газета «Свободный Крым», яка розпалює міжнаціональну ворожнечу в автономній республіці.

Дехто каже, що це меценатство. Хай буде, скажімо, й так. Але все треба робити чистими руками, не порушуючи законів.

Олександр ПІЛАТ,
власний кореспондент «Голосу України».
Крим.

НА ПІДТРИМКУ СЕЛЯНСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ

Кабінет Міністрів України прийняв постанову про деякі питання розвитку селянських (фермерських) господарств.

Відповідно до Закону України «Про селянське (фермерське) господарство» цим документом внесено зміни і доповнення до постанови Кабінету Міністрів УРСР від 20 липня 1991 року № 96. Зокрема визначено міністерства і відомства, органи місцевої влади, на які покладено постачання селянських (фермерських) господарств та їх кооперативів (спілок, об'єднань) технікою, обладнанням, запчастинами, паливно-мастильними матеріалами, мінеральними добривами, будматеріалами, кормовими добавками і консервантами кормів, насінням, племінним молодняком худоби і птиці, робочою худобою за відповідними нормативами і на умовах, установлених для підприємств і організацій АПК. При цьому на період трирічного становлення селянського (фермерського) господарства при виробничій потребі йому виділяється не менше одного трактора з набором машин і одного вантажного автомобіля. Органи місцевої влади та Укоопспілка мають забезпечити першочерговий продаж необхідних будівельних та інших непродовольчих товарів працівникам цих господарств.

Селянські (фермерські) господарства, які уклали договори контрактації сільгосппродукції на 1992 рік, забезпечуються сертифікатами для придбання необхідних матеріально-технічних ресурсів. Цим господарствам відпускатимуться паливно-мастильні матеріали, газ та електроенергія на 1992 рік за нормативами і цінами, встановленими для колгоспів, радгоспів та інших сільськогосподарських підприємств, незалежно від їхньої участі у формуванні державного замовлення.

Житло, збудоване за рахунок бюджетних коштів, передається в особисту власність громадянам, які переселяються в трудонедостатні населені пункти з метою створення фермерського господарства, після 10 років функціонування цього господарства. У постанові обумовлено порядок повернення переселенцями такого житла у разі припинення діяльності господарства раніше вказаного строку, відшкодування додаткових витрат на житло.

Громадянам, які переселяються в трудонедостатні населені пункти з метою створення селянських (фермерських) господарств, надається одноразова грошова допомога за рахунок республіканського (при міжобласному переселенні) та місцевих (при внутріобласному переселенні) бюджетів у розмірі 15 мінімальних окладів на главу сім'ї, та однієї четвертої частини цієї допомоги на кожного члена сім'ї. За ними зберігається безперервний трудовий стаж, якщо перерва в роботі у зв'язку з переселенням не перевищує одного місяця, без врахування проїзду від місця виходу до місця вселення.

Держхлібопродукт України і Міністерство сільського господарства і продовольства повинні забезпечувати, починаючи з 1992 року, селянські (фермерські) господарства за їх заявками насінням у позичку з поверненням у встановленому порядку.

Міністерство статистики затвердить статистичну звітність про результати діяльності селянських (фермерських) господарств та їх кооперативів. Ряд інших міністерств і відомств розроблять і видадуть масовим тиражем інструкцію про порядок визначення прибутку (доходу) селянського (фермерського) господарства, оподаткування цих господарств, обчислення сум відрахувань на державне соціальне страхування і пенсійне забезпечення його членів та осіб, які працюють за трудовим договором (контрактом, угодою). Будуть видруковані і реалізуватимуться через мережу Укоопспілки документи первинного і бухгалтерського обліку, передбачені методичними рекомендаціями щодо організації обліку в селянських (фермерських) господарствах.

Прес-служба
Прем'єр-міністра України.

НАХАБСТВО — ДРУГЕ ЩАСТЯ?

У Будинку офіцерів у Києві міністр оборони України К. Морозов провів прес-конференцію для українських та іноземних журналістів

Військо

На ній йшлося про результати київської зустрічі глав держав СНД у царині військових проблем. Насамперед журналісти запитали генерала, чи не вважає він тепер, після сенсаційного рішення Президента Л. Кравчука про припинення вивезення тактичної ядерної зброї за межі України, що одностороннє ядерне роззброєння було передчасною акцією? Міністр погодився, що, бажаючи продемонструвати світові нашу миролюбність, демонтувати і вивозити ракети почали без належної підготовки, поспіхом. Це й призвело до того, що на російській території вони зникали безслідно. Ніякого контролю за знищенням своєї ядерної зброї Україна здійснювати не мала можливості. Не було й міжнародного контролю. А тим часом у світовій пресі замиготіли повідомлення про російських «бізнесменів», які зондували західний ринок на предмет продажу там збагаченого урану, бойового плутонію та інших компонентів ядерної зброї.

Рішення про мораторій на вивезення ракет — тимчасове. З утворенням міжнародної комісії Україна продовжить «деракетизацію» своєї території. Та є ще багато інших «але». Наприклад, відразу після утворення СНД на мінській та алма-атинській зустрічах було досягнуто домовленості про так звану ядерну валізку. Передбачалося, що ядерні коди матимуть президенти усіх держав, на території яких розміщено ядерну зброю. Та час минав, а в Москві вдавали, що про валізки забули. Сьогодні Б. Єльцин одноосібно володіє кодами. Л. Кравчук, Н. Назарбаєв, С. Шушкевич мають можливість здійснювати лише політичний контроль над незастосуванням ядерної зброї.

В Україні ядерну зброю знято з бойового чергування і сховано на складах. На жаль, частину ядерного арсеналу вже вивезено. Його доля Україні невідома. В Росії не вважають за потрібне інформувати навіть Президента Л. Кравчука про те, що далі роблять з нашими ракетами та авіабомбами.

Генерал-полковник К. Морозов на запитання про майбутнє українських офіцерів, які опинилися за межами України (а їх на сьогодні 340 тисяч), відповів, що перевести всіх вже тепер служити в Україну неможливо, процес повернення буде тривалим і нелегким. Але в перспективі ці офіцери допоможуть створити професійне військо, що дозволить відмовитися від строкової служби.

Торкаючись проблем так званих військ стратегічного призначення, міністр оборони повідомив, що, використовуючи їхній статус, адже вони належать усій Співдружності,— Москва почала вивозити з цих частин бойову техніку, зброю, майно. Фактично до 1994 року, якщо справи так йтимуть і далі, в стратегічних військах залишиться лише голодний безквартирний особовий склад. Міністерство оборони нині переглядає статус військ стратегічного призначення. В ситуації, коли йде відверте пограбування цих військ, необхідно терміново вжити заходів, щоб припинити зухвале обкрадання України.

На жаль, зазначив на прес-конференції міністр, до порядку денного київської зустрічі глав держав СНД не було внесено питання про Чорноморський флот. А тим часом суспільний барометр показує тут затишшя перед бурею. Невизначеність статусу ЧФ, колабораціоністська позиція командування флоту, переслідування патріотів України за складання присяги можуть призвести до вибуху з непередбачуваними наслідками.

Журналістка з телекомпанії «Останкіно» запитала Костянтина Петровича, на які кошти Україна збирається будувати заводи по знищенню ядерної зброї.

— Україна не збирається будувати таких заводів,— відповів міністр.— Якщо Росія буде в наших відносинах чесною, то ми відновимо вивезення ядерної зброї для знищення її на російських заводах.

На прес-конференції йшла мова і про звичайні озброєння. На переговорах про їх розподіл у Москві Росія зайняла відверто обструкціоністську позицію, намагаючись вкрасти собі найбільш ласу частину військового пирога. Не зголошуючись ні на які компроміси (Україна на переговорах запропонувала вже шість варіантів розподілу), представники маршала Є. Шапошникова наполягають на передачі Росії двох третин усіх озброєнь. Але ж у «єдиній родині народів-братів» було 15 республік. Як же з ними? На це «старшому братові» наплювати. Він поводить себе набагато зухваліше колишнього центру. Мабуть, обравши девізом обивательську формулу «нахабство — друге щастя».

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ,
військовий оглядач «Голосу України».

Реалії

РАНОК ПРЕДСТАВНИКА ПРЕЗИДЕНТА

У понеділок, 23 березня, центральну площу Черкас перед Будинком Рад заполонили автобуси. Так розпочався перший робочий день представника Президента України по Черкаській області Костянтина Ястреба. До нього звернулися водії автопідприємства 17127 з вимогою вплинути на корпорацію «Укравтотранс» і місцеву автомобільну асоціацію через неправомірні дії яких, на думку транспортників, автопарк не одержав у січні—лютому передбаченої постановою Кабінету міністрів України дотації для пасажирського автотранспорту. Через це затримувалася видача зарплати, а обстановка у тисячному колективі ставала дедалі гіршою.

Після переговорів з представником Президента, на яких досягнуто прийнятних для пікетувальників домовленостей, площа перед Будинком Рад спорожніла.

Лідія **ТИТАРЕНКО.**
Черкаси.

ГОЛОС ШАХТАРІВ ПОЧУЛИ КАРПАТИ

Зважаючи на важке становище із забезпеченням шахт Донбасу кріпильним лісом, секретаріат Чернівецької крайової організації Народного Руху України звернувся до виконкому обласної Ради народних депутатів з проханням відшукати можливості для надання їм посильної допомоги з місцевих ресурсів. Своєю ухвалою влада зобов'язала гірські райони Буковини та лісозаготівельні підприємства вжити відповідних заходів.

Об'єднанням «Краснодонвугілля», «Червоноармійськвугілля», «Павлодарвугілля» вже відвантажено понад 2300 кубометрів кріпильних матеріалів. До кінця року ця цифра зросте до 12 тисяч кубометрів деревини.

Найкраще організували свою роботу Берегометський, Путильський та Сторожинецький лісокомбінати об'єднання «Чернівецьліс», за що крайова організація Народного Руху висловлює їм щиру вдячність.

Володимир КЛИМ, депутат Чернівецької обласної Ради народних депутатів.

Несподіваний ракурс

ПРИВІТ ВІД ТІНЬОВОГО БІЗНЕСУ

МОНОЛОГ ТЕРТОЇ ЛЮДИНИ

Я, щоб ви знали, уранці не подаю навіть журналістам. Але привід для ексклюзивного інтерв'ю дуже вже спокусливий — щойно опублікований Закон про оподаткування. І, звісно, бажання передати низенький уклін за нього «буграм» Фокіна і Кравчука.

Як годиться, представлюся, наскільки дозволяють рамки конспірації. Я — скромний старорежимний службовець державної контори з оборотом, що не поступається оборотові малого підприємства середньої руки. На відміну від багатьох, уже відчув усі незручності конкуренції за місце під сонцем. Мої конкуренти — торговельно-посередницькі, біржові структури, які поглинають економічний простір, наче метастази ракової пухлини. Не приховуватиму, протистояти їм останнім часом було нелегко, та відтепер 75-процентний податок з доходу на їх діяльність вгамує завзяття дуже багатьох брокерських контор, торговельно-посередницьких кооперативів, баз тощо, когось збанкрутивши, когось штовхнувши на тернистий шлях приховування податків та справжнього прибутку, а когось — у тіньовий бізнес. І слава Богу: наші лави мають час від часу оновлюватися. Так їм і треба, якщо сподівалися вести чесну гру з державою, котрій рентабельність її промисловості до брокерського місця! Чому та чому... Елементарно. Всі комісійні розрахунки й витрати, пов'язані з посередництвом у реалізації продукції, відносяться на статтю собівартості, що автоматично підвищує ціну товару, розкручує інфляційну спіраль. Постривай, я зараз стану в позу Карла Маркса і загорланю на весь світ, що у класичній схемі грошово-товарних відносин, коли гетьчисто випадає ланка обміну, що, власне, нині і відбувається, рівень добробуту народу знижується катастрофічно. Всі почують, крім наших!

І князь, і грязь заклопотані тільки тим, як би тебе обкрутити, обдурити, обібрати. От і Законом про оподаткування — мало того, що ошелешили всю посередницьку сошку, та ще й друконули його заднім числом, на чому брокерські контори втратили від кількох сотень тисяч до багатьох десятків сотень тисяч карбованців. Мене, циніка, мало хвилює це, але, скажу тобі, весь закон завдав такого удару, від якого мало хто оговтається. Подальший розклад у торговельно-посередницькій діяльності прочитується таким чином: багато брокерських контор, як я казав, почнуть закриватися, упавши під тягарем податків; хто ризикне продовжувати, почне піднімати комісійні проценти за послуги, відпрацьовувати інші види платежів аж до натури (за продаж 100 декалітрів спирту — один декалітр за посередництво в реалізації); змусять працювати на себе благодійні організації, котрі не підлягають оподаткуванню (декотрих і змушувати не треба, вони вже що є духу займаються комерційною діяльністю); вдадуться до вже випробуваного методу мімікрії підвиробництва (оплати обсягів робіт, що не підлягають контролю, через укладання договір-підрядів), та й чи мало ще до чого?!

І вже ж, звичайно, почнуть переводити безготівку в асигнації, здійснювати угоди не через розрахункові рахунки, а чистоганом. Значить, прийдуть до мене підвищувати кваліфікацію. Сьогодні я можу дозволити собі купити за готівку мільйон-другий пачок «Мальборо», завтра — зможуть вони. Робота у всіх нервова — курити жах як хочеться!

Взагалі-то трохи шкода моїх конкурентів, хоч жалість у нас не в пошані. Працюють вони за копійки під прицілом громадської думки і, з усього видно, упередженого уряду. Звідусіль чуєш: ух, катаються, сволоцюги, в «Мерседесах», з дівками, сто тисяч на дрібні витрати... Дурниці, звісно, але таке життя, таке оточення.

Ха, прочитав закон і згадав анекдот. Значить, приходить у казарму генерал (тобто уряд) і застає страшний гармидер. «Чому не прибрали?!» — питає. — «Днювального забули призначити», — відповідають. — «Призначити,— наказує,— і покарати!»

Так-от, спасибі народним «буграм» за покарання моїх конкурентів. Привіт усім, одним словом.

Записав **Анатолій СТРИЖ.**

Повідомляє прес-центр МВС

● У Могилів-Подільську Вінницької області співробітники міліції спільно з прикордонниками затримали автомашину КамАЗ з міста Фалешти Республіки Молдова. В ній перевозилося 97 одиниць мисливської зброї та патрони до неї. За попередніми даними, зброю та боєприпаси закуплено в Іжевську. У зв'язку з необхідністю перевірки зброю та боєприпаси вилучено.

● У Луганській області працівники Троїцького РВВС затримали автомашину ГАЗ-53 Донецького виробничого об'єднання «Торгмаш», на якій до Білгородської області без відповідного дозволу вивозилося понад 4,6 тисячі літрів моторного мастила на суму 26,7 тисячі карбованців.

● Працівники міліції Південно-Західного УВСТ затримали 16 пасажирів, які намагалися вивезти за межі республіки 40 кг вершкового масла, 36 пляшок горілки, 1,5 тисячі пачок сигарет.

● Невідомі, проломивши дах, проникли до складського приміщення Південно-Західної науково-виробничої фірми «ЛТД» і викрали 30 відеомагнітофонів, 170 радіотелефонів та 10 пар кросівок (усі товари закордонного виробництва). Приміщення сигналізацією не обладнане і не охороняється.

● 23 березня о 4 годині в Києві на вулиці Бродівській (Харківський район) автомашина «Нива», за кермом якої знаходився О. Бирюков, з'їхала з узбіччя і перекинулася в яму з водою. Водій, його дружина, чотирирічний син та два студенти Київського інституту фізичної культури, які їхали в цій машині, загинули.

Підготував **Михайло БЕРЕЗОВСЬКИЙ.**

У Держатомнагляді

ЧАЕС: час деградації

Наприкінці лютого цього року комісія Держатомнагляду (ДАН) України здійснила перевірку виконання норм і правил безпеки під час експлуатації першого і третього блоків Чорнобильської АЕС. Нещодавно завершено оформлення акту-наказу, адресованого адміністрації цієї АЕС.

Під час перевірки з'ясували, що на третьому блоці не витримувались межі безпечної експлуатації реактора (перевищувалась потужність окремих каналів). При цьому персонал своєчасно не перевів енергоблок на режим безпеки. Через відсутність поставок частина обладнання експлуатується по закінченні ресурсу його роботи. На АЕС не дотримуються терміни випробувань систем безпеки. Після прийняття Верховною Радою України рішення про зупинку в 1993 році і послідовне виведення ЧАЕС з експлуатації практично зупинились намічені заздалегідь роботи по зміцненню безпеки. Виявлено й інші порушення.

Крім того, комісія ДАН дійшла висновку, що у зв'язку з відсутністю програми виведення ЧАЕС з експлуатації і урядової програми соціального захисту персоналу після її зупинки на атомній станції склався нездоровий морально-психологічний клімат. Не маючи впевненості у майбутньому, персонал не зацікавлений підвищувати кваліфікацію, що не сприяє створенню умов для підтримки і підвищення рівня культури безпеки.

Порівнюючи виявлені недоліки з результатами перевірки дворічної давності, помітні зниження виконавської і технологічної дисципліни як у керівного, так і у оперативного персоналу.

Комісія вважає, що деградація обладнання і персоналу можуть призвести до серйозних наслідків. Подальша експлуатація Чорнобильської АЕС небезпечна.

Враховуючи чисельні порушення протягом тривалого часу, адміністрації ЧАЕС заборонено вводити в експлуатацію перший енергоблок, який перебуває в плановому ремонті, до усунення виявлених недоліків. Якщо вимоги Держатомнагляду не буде виконано до першого квітня, має бути зупинений і третій блок.

Олексій БРЕУС.

НАДІЙНА РУКА «МАКСПОЛЯ»

Бізнес

Ще одна зарубіжна фірма пропонує нам своє співробітництво. Виробничо-торгова фірма «Максполь» (Республіка Польща) при сприянні національно-культурного виробничого центру «Рось» (Київ) простягає руку партнерства. Рука надійна. «Максполь» розгорнула виставку-ярмарок у Торгово-промисловій палаті України, і ми пересвідчуємося, яких успіхів можна досягти при вільному підприємництві у всіх галузях економіки.

Та передусім вражає націленість на товари народного споживання. Це і сучасні технології та обладнання для сільського господарства, харчової промисловості, і засоби малої механізації, екологічно чисті продукти тощо. Тобто спектр експонатів надто широкий, можливості фірми — великі. Вона згодна поділитися, допомогти. Була б тільки ініціатива з нашого боку. І вже, будь ласка, тут вам підкажуть, як знайти партнерів для спільної торгово-виробничої діяльності, як вийти із своєю продукцією на ринки економічно розвинених країн. Якщо ви готові, тут же з вами буде укладено взаємовигідний контракт на оптові поставки і бартер.

Поспішайте! Виставка закривається 28 березня.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

Розмова по телефону

БАБА ТАНЯ ПРИВАТИЗУЄ... ДОМОВИНУ

— Алло, це редакція? Телефонує баба Таня з Вигурівщини... Мене тут всі знають... Нещодавно ваша газета надрукувала Указ Президента України про компенсацію населенню втрат від знецінення заощаджень в Ощадбанку у зв'язку з лібералізацією цін... Так-от, цей Указ і мене стосується. Леонід Макарович приписав, щоб тим багатіям, котрі хочуть приватизувати фабрику чи магазин, банк збільшив заощадження на сто відсотків. А я за роки перебудови нашкребла дві тисячі, відривала від рота, щоб мати щось на смерть... То як же тепер буде? Чи зможу я на свої заощадження приватизувати бодай домовину? Знову ж таки, ваша газета писала, що більш-менш пристойний ритуал похорону обходиться нині майже в 40 тисяч рублів.

Попросіть, будь ласка, Леоніда Макаровича, щоб він доручив кому слід розглянути і це питання. Скажіть, баба Таня дуже хоче приватизувати домовину.

* * *

Від редакції: Сподіваємося, що Національний банк України, Ощадний банк, Міністерство фінансів та інші організації, яким Президент доручив у місячний строк визначити порядок використання коштів, зарахованих на спеціальні приватизаційні рахунки, зважать і на прохання бабусі Тані.

Спорт

ЗВЕР...

Федерації ...

до гравців ...

бо...

Шановні ...
Стартува... рії нашої ... футбольни... но кубкові ... рів в чемп... першої ліг... без перебіл... величезний...

Але, на... містах з... шення ... ського ... нах. Зо... в Миколає... «Евісом» ... морцем» ... між «Чай... (Київ) пев... чів, вислов... лення дія... хуліган...

У зв'яз... ємося до ... ний до фу... ліває за і... тись споко... ності, толе... ношенню ... команд, с... тися на ... нів.

Немає ... їнськ... ність ... боролися, ... тиме впер... ків, а ... зроста...

ПОРУ...

ПО...

Як пов... дакцію за... дерації ф... ген Котел... циплінар... комісії ф... ли відеоз... (Севастоп... (Київ). П... чем ... тина ... поле і за... гри.

Згідно ... змагання, ... оштрафов... карбован... ку, мінім... мальна 1... місій кер... перший ... Севастоп... перебуває ... нансовом...

У разі ... го неподо... «...» буде...

Викон... няв поста... радіотран... України ... В ній го... рація фу... власнико... на теле... нальної ... (31 трав... єдинків ... піонату ... і 3—4 м... на), які ... юрисдикц...

Терито... (федераці... учасники... їни — є ... них прав ... сії за... ся під ї... через бу... і чисто ... чи то пр... або урив...

одіваний ракурс

ВІТ ВІД ОГО БІЗНЕСУ

ТЕРТОЇ ЛЮДИНИ

оського ... Еле- ні роз- ов'яза- у реа- ність, що ціну ляційну зараз Маркса віт, що ошово- геть- обміну, відбува- у наро- офічно. их!
аклопо- н тебе обібра- ро опо- ого, що єдниць- рукону- ном, на контори сотень тисяч до багатьох десятків сотень тисяч карбованців. Мене, циніка, мало хвилює все це, але, скажу тобі, весь закон завдав такого удару, від якого мало хто оговтається. Подальший розклад у торговельно-посередницькій діяльності прочитується таким чином: багато брокерських контор, як я казав, почнуть закриватися, упавши під тягарем податків; хто ризикне продовжувати, почне піднімати комісійні процента за послуги, відпрацьовувати інші види платежів аж до натури (за продаж 100 декалітрів спирту — один декалітр за посередництво в реалізації); змусять працювати на себе благодійні організації, котрі не підлягають оподаткуванню (декотрих і змушувати не треба, вони вже що є духу займаються комерційною діяльністю); вдадуться до вже випробуваного методу мімікрії підвиробництва (оплати обсягів робіт, що не підлягають контролю, через укладання договір-підрядів), та й чи мало ще до чого?!

І вже ж, звичайно, почнуть переводити безготівку в асигнації, здійснювати угоди не через розрахункові рахунки, а чистоганом. Значить, прийдуть до мене підвищувати кваліфікацію. Сьогодні я можу дозволити собі купити за готівку мільйон-другий пачок «Мальборо», завтра — зможуть вони. Робота у всіх нервова — курити жах як хочеться!

Взагалі-то трохи шкода моїх конкурентів, хоч жалість у нас не в пошані. Працюють вони за копійки під прицілом громадської думки і, з усього видно, упередженого уряду. Звідусіль чуєш: ух, катаються, сволоцюги, в «Мерседесах», з дівками, сто тисяч на дрібні витрати... Дурниці, звісно, але таке життя, таке оточення.

Ха, прочитав закон і згадав анекдот. Значить, приходить у казарму генерал (тобто уряд) і застає страшний гармидер. «Чому не прибрали?!» — питає. — «Днювального забули призначити», — відповідають. — «Призначити, — наказує, — і покарати!»

Так-от, спасибі народним «буграм» за покарання моїх конкурентів. Привіт усім, одним словом.

Записав **Анатолій СТРИЖ.**

У Держатомнагляді

ас деградації

цього омнагля- дійснила норм і екс- третього АЕС. о офор- адресо- цієї
з'ясу- блоці жі без- реактора тужність цьому е пере- ким без- ість по- ання ек- кінченні На АЕС мни ви- пробувань систем безпеки. Після прийняття Верховною Радою України рішення про зупинку в 1993 році і післідовне виведення ЧАЕС з експлуатації практично зупинились намічені заздалегідь роботи по зміцненню безпеки. Виявлено й інші порушення.

Крім того, комісія ДАН дійшла висновку, що у зв'язку з відсутністю програми виведення ЧАЕС з експлуатації і урядової програми соціального захисту персоналу після її зупинки на атомній станції склався нездоровий морально-психологічний клімат. Не маючи впевненості у майбутньому, персонал не зацікавлений підвищувати кваліфікацію, що не сприяє створенню умов для підтримки і підвищення рівня культури безпеки.

Порівнюючи виявлені недоліки з результатами перевірки дворічної давності, помітні зниження виконавської і технологічної дисципліни як у керівного, так і у оперативного персоналу.

Комісія вважає, що деградація обладнання і персоналу можуть призвести до серйозних наслідків. Подальша експлуатація Чорнобильської АЕС небезпечна.

Враховуючи чисельні порушення протягом тривалого часу, адміністрації ЧАЕС заборонено вводити в експлуатацію перший енергоблок, який перебуває в плановому ремонті, до усунення виявлених недоліків. Якщо вимоги Держатомнагляду не буде виконано до першого квітня, має бути зупинений і третій блок.

Олексій БРЕУС.

НА РУКА «МАКСПОЛЯ»

Бізнес

а фірма півробіт- -торгова (Респуб- сприянні «Рось» ку парт- «Мак- виставку- ромисло- ми пе- успіхів вільному х галу- зях економіки.

Та передусім вражає націленість на товари народного споживання. Це і сучасні технології та обладнання для сільського господарства, харчової промисловості, і засоби малої механізації, екологічно чисті продукти тощо. Тобто спектр експонатів надто широкий, можливості фірми — великі. Вона згодна поділитися, допомогти. Була б тільки ініціатива з нашого боку. І вже, будь ласка, тут вам підкажуть, як знайти партнерів для спільної торгово-виробничої діяльності, як вийти із своєю продукцією на ринки економічно розвинених країн. Якщо ви готові, тут же з вами буде укладено взаємовигідний контракт на оптові поставки і бартер.

Поспішайте! Виставка закривається 28 березня.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

Розмова по телефону

АНЯ ПРИВАТИЗУЄ... ДОМОВИНУ

кація? Те- Вигурів- знають... вета над- резидента пенсацію знеці- Ощад- ералізац- й Указ еонід М. ю тим тя срива- магазин, дадження на сто відсотків. А я за роки перебудови нашкребла дві тисячі, відривала від рота, щоб мати щось на смерть... То як же тепер буде? Чи зможу я на свої заощадження приватизувати бодай домовину? Знову ж таки, ваша газета писала, що більш-менш пристойний ритуал похорону обходиться нині майже в 40 тисяч рублів.

Попросіть, будь ласка, Леоніда Макаровича, щоб він доручив кому слід розглянути і це питання. Скажіть, баба Таня дуже хоче приватизувати домовину.

* * *

Від редакції: Сподіваємося, що Національний банк України, Ощадний банк, Міністерство фінансів та інші організації, яким Президент доручив у місячний строк визначити порядок використання коштів, зарахованих на спеціальні приватизаційні рахунки, зважать і на прохання бабусі Тані.

Спорт

ЗВЕРНЕННЯ

Федерації футболу України до гравців, тренерів, суддів, болільників

Шановні співвітчизники!

Стартував перший в історії нашої молодої держави футбольний сезон, проведено кубкові матчі і кілька турів в чемпіонатах вищої та першої ліг. Хід боротьби, це без перебільшення, викликає величезний інтерес громадян.

Але, на жаль, в окремих містах зафіксовано порушення дисципліни громадського порядку на стадіонах. Зокрема, під час матчів в Миколаєві між місцевим «Евісом» і одеським «Чорноморцем» та в Севастополі між «Чайкою» і «Динамо»-2 (Київ) певна частина глядачів, висловлюючи невдоволення діями арбітрів, скоїли хуліганські вчинки.

У зв'язку з цим, звертаємося до всіх, хто причетний до футболу, щиро вболіває за нього, дотримуватись спокою, дисциплінованості, толерантності по відношенню один до одного, команд, суддів, не піддаватися на провокації хуліганів.

Немає сумніву, що український футбол, за незалежність якого ми всі так довго боролися, успішно крокуватиме вперед, міцнітиме, завойовуватиме нових прихильників, а його авторитет у світі зростатиме.

Федерація футболу України.

ПОРУШНИКІВ ПОКАРАНО

Як повідомив нашу редакцію заступник голови Федерації футболу України Євген Котельников, члени дисциплінарної і апеляційної комісії федерації переглянули відеозапис матчу «Чайка» (Севастополь) і «Динамо»-2 (Київ). Під час цієї зустрічі чемпіонату першої ліги частина болільників вибігла на поле і заважала проведенню гри.

Згідно з положенням про змагання, клуб «Чайка» оштрафовано на 20 тисяч карбованців. Визначаючи таку, мінімальну, суму (максимальна 100 тисяч), члени комісії керувалися тим, що це перший подібний випадок у Севастополі, а місцевий клуб перебуває в складному фінансовому становищі.

У разі повторення подібного неподобства стадіон «Чайки» буде дискваліфіковано.

Виконком федерації прийняв постанову «Про теле- і радіотрансляції (чемпіонату України 1992 року (весна)». В ній говориться, що Федерація футболу України є власником виключних прав на теле- і радіотрансляції фінальної гри Кубка України (31 травня) і стикових поєдинків національного чемпіонату (вища ліга) за 1—2 і 3—4 місця (21 і 25 червня), які проводяться під її юрисдикцією.

Територіальні асоціації (федерації) та їхні клуби — учасники чемпіонату України — є власниками виключних прав на теле- і радіотрансляції заходів, які проводяться під їхньою юрисдикцією, через будь-яке аудіовізуальне і чисто звукове середовище, чи то прямий ефір, запис або уривки.

Віктор ГЕНЧУК.

Актуальне інтерв'ю

«ВИ ПОВТОРИТЕ ШЛЯХ ЄВРОПИ»

Ми звикли до думки, що справді взаємовигідні зв'язки із західними державами почали налагоджуватися тільки сьогодні. Але одночасно з'ясовується, що в тих державах є люди, які вже давно працюють для цього. Один з них — президент Комітету з торгівлі з країнами Сходу (ФРН) Отто Вольф фон АМЕРОНГЕН.

— Кілька слів про ваш Комітет, його розвиток і завдання.

— Наш Комітет народився з великої потреби, а саме у 50-х роках, коли ми не мали ніяких політичних і дипломатичних відносин з тодішнім Радянським Союзом. Одним з ініціаторів створення цієї організації був батько ринкової і монетарної реформи у Німеччині Людвіг Ерхард. Наше відомство стало замість формальних структур і своєю діяльністю сприяло тому, що незабаром Федеративна Республіка Німеччина перетворилася на найважливішого торговельного партнера СРСР. Протягом довгих років розвинулося плідне співробітництво між німецьким урядом і Комітетом.

Сьогодні ми стоїмо перед зовсім новими проблемами і завданнями. Два роки тому я відвідав Київ і вже тоді говорив, що ми мусимо прокласти прямі шляхи до окремих республік. Тепер ми перейшли до нового етапу нашої діяльності. Відповідно до ситуації ми вирішили ліквідувати структури, які були за існування Радянського Союзу. Тепер у нас є національні відділи Росії, України, Білорусі і Казахстану. Ми хочемо мати безпосередні зв'язки з вашим господарством і вже в цьому році створимо постійне представництво Комітету в Києві, яке обслуговуватиме всю німецьку економіку. Ми не хочемо дублювати роботу німецького економічного аташе при нашому посольстві. Але для практичної, повсякденної роботи з підприємствами в Україні і Німеччині треба мати працездатне бюро в Києві. У цьому напрямі відбувалися переговори міністра економіки Мьоллемана в Києві і мої розмови з Президентом Кравчуком у Бонні. І ще. Незабаром буде створено Німецько-українську раду економічної співпраці з різними робочими групами, до яких мають входити передусім окремі підприємства.

— Якими Ви бачите шанси і перспективи України у сфері торгівлі із Заходом, особливо з Німеччиною?

— Головні труднощі полягають в індустріальній структурі України. Сталь, залізо і вугілля — це не товар майбутнього. Ми все це мали забагато і мусили знизити виробництво такої продукції до мінімуму. Модернізація тих галузей не має сенсу. Я це вже говорив вашим міністрам два роки тому в Києві. Найкращий вихід — конверсія і створення передумов для західних інвестицій у військовій промисловості.

— Ваше ставлення до співдружності незалежних Держав?

— Для Німеччини існування співдружності — це передусім проблема старих боргів. Якби, одначе, дійшло до занепаду СНД, то це не стало б катастрофою. Але держави, що входять до СНД, будуть змушені повторити той самий шлях співпраці, який ми почали 30 років тому. Вважаю недоцільним розривати всі економічні зв'язки, хоча вони були окремим республікам штучно нав'язані, ліквідувати їх через націоналізм, а потім під тиском реальних торгових потреб знову налагоджувати. Так чи інакше ви будете змушені піти шляхом інтеграції, як це зробили на Заході, а т цього СНД горядна спра

— Ваша монетарну з введення лют?

— Курс карбованця справа. Ми пі пройшли ції до стабі хом, що тр нки Німеччи Бельгії с «зв'язали» самим роз цію валют і мо могли б бити Украї нинішній зо

— **Дякую**

Богд власний «Голосу Бонн.

Із «Голосу

Отто Вольф почав цікав мами Східно студентом. досвідчений шеф різних зважаючи н р'єри і «х треба в ім' спільної до будувати то Німеччиною чними держ році за його створений він очолює з того, Отто ронген — г го Товарист дної Європи

Власкори повідомляють

Душанбе

У Тегеран? Будь ласка!

Відбувся перший рейс на повітряній трасі, яка зв'язує столиці Таджикистану й Ірану. Припускається, що польоти за новим маршрутом виконуватимуться раз на тиждень. Інтенсивність політичних, культурних, торговельних контактів, яка зростає між двома державами, приведе у найближчому майбутньому до подальшого збільшення пасажиро- й вантажоперевезень. Пророблється у цьому зв'язку питання про будівництво залізниці. Відповідна домовленість досягнута під час недавнього візиту іранської урядової делегації до Таджикистану.

Юрій КУШКО.

Мінськ

Шматок від спільного пирога

За повідомленнями з компетентних джерел, серед підприємств і організацій, які перейшли під юрисдикцію Республіки Білорусь — 35 науково-виробничих об'єднань і 48 акціонерних товариств. З обсягом продукції до 100 мільйонів карбованців — 520 підприємств, до 1 мільярда — 90, понад 1 мільярд карбованців — 8. Серед прийнятих до республіканської власності підприємств 11 є збитковими, 98 мають інвалютні кошти на суму 104,1 мільйона карбованців.

Віктор ХОРОШКО.

Ташкент

Без вступних іспитів

здійснюватиметься прийом на денні відділення педінститутів і відповідних факультетів університетів Узбекистану. Згідно до Указу Президента Карімова з 1 вересня 1992 року нововведення провадитиметься як експеримент. Вступники мають успішно пройти тесту- вання й тіл будуть зар

Зул

Алма-Ата

Голова Пре

Відбулис ри казахс добродійного (Малюк). Р фіма Анна жина През ки, заявил завданням га сиротам дітних ро день відк ректор Каз ту менеджм Ян Бенг п рахунок 2

І ось ст перші крок дні 8 бе ській місь ці було пер ка» лабора ня, а такоя з Іта Аравії.

Тел

нНЯ
України
в, суддів,

изники!
й в істо-
держави
проведе-
кілька ту-
вищої та
ютьби, це
викликає
громадян.
окремих
ю пору-
громад-
стадіо-
матчів
місцевим
«Чорно-
вастополі
Цинамо»-2
на гляда-
невдово-
ів, скої-
кі.
, зверта-
причет-
щиро вбо-
отримува-
ципліно-ва-
по від-
одного.
піддава-
хуліга-

що укра-
залеж-
так довго
крокува-
име, заво-
рихильни-
у світі

утболу
країни.

МКІВ
НО

шу ре-
олови Фе-
раїни Єв-
лени дис-
иципліної
ереглянут
«Чайка»
Цинамо»-2
зустрічі
час-
ьогла на
оведенню

ням про
«Чайка»
тисяч
чаючи та-
у (макси-
чилени ко-
м, що це
ипадок у
евий клуб
ому фі-
.
подібно-
он «Чай-
ковано.
ції прий-
то-те і
емпіонату
(весна)»
о Феде-
раїни є
іх прав
иції фі-
України
бних по-
то чем-
за 1—2
25 черв-
під її

асоціації
лубі —
у Укра-
виключ-
адіотран-
ровоять-
икцією,
візуальне
едовище,
запис

НЧУК.

Актуальне інтерв'ю

«ВИ ПОВТОРИТЕ ШЛЯХ ЄВРОПИ»

Ми звикли до думки, що справді взаємовигідні зв'язки із західними державами почали налагоджуватися тільки сьогодні. Але одночасно з'ясовується, що в тих державах є люди, які вже давно працюють для цього. Один з них — президент Комітету з торгівлі з країнами Сходу (ФРН) Отто Вольф фон АМЕРОНГЕН.

— **Кілька слів про ваш Комітет, його розвиток і завдання.**

— Наш Комітет народився з великої потреби, а саме у 50-х роках, коли ми не мали ніяких політичних і дипломатичних відносин з тодішнім Радянським Союзом. Одним з ініціаторів створення цієї організації був батько ринкової і монетарної реформи у Німеччині Людвіг Ерхард. Наше відомство стало замість формальних структур і своєю діяльністю сприяло тому, що незабаром Федеративна Республіка Німеччина перетворилася на найважливішого торговельного партнера СРСР. Протягом довгих років розвинулося плідне співробітництво між німецьким урядом і Комітетом.

Сьогодні ми стоїмо перед зовсім новими проблемами і завданнями. Два роки тому я відвідав Київ і вже тоді говорив, що ми мусимо прокласти прямі шляхи до окремих республік. Тепер ми перейшли до нового етапу нашої діяльності. Відповідно до ситуації ми вирішили ліквідувати структури, які були за існування Радянського Союзу. Тепер у нас є національні відділи Росії, України, Білорусі і Казахстану. Ми хочемо мати безпосередні зв'язки з вашим господарством і вже в цьому році створимо постійне представництво Комітету в Києві, яке обслуговуватиме всю німецьку економіку. Ми не хочемо дублювати роботу німецького економічного аташе при нашому посольстві. Але для практичної, повсякденної роботи з підприємствами в Україні і Німеччині треба мати працездатне бюро в Києві. У цьому напрямі відбувалися переговори міністра економіки Мьоллемана в Києві і мої розмови з Президентом Кравчуком у Бонні. І ще. Незабаром буде створено Німецько-українську раду економічної співпраці з різними робочими групами, до яких мають входити передусім окремі підприємства.

— **Якими Ви бачите шанси і перспективи України у сфері торгівлі із Заходом, особливо з Німеччиною?**

— Головні труднощі полягають в індустріальній структурі України. Сталь, залізо і вугілля — це не товар майбутнього. Ми все це мали забагато і мусили знизити виробництво такої продукції до мінімуму. Модернізація тих галузей не має сенсу. Я це вже говорив вашим міністрам два роки тому в Києві. Найкращий вихід — конверсія і створення передумов для західних інвестицій у військовій промисловості.

— **Ваше ставлення до співдружності незалежних Держав?**

— Для Німеччини існування співдружності — це передусім проблема старих боргів. Якби, одначе, дійшло до занепаду СНД, то це не стало б катастрофою. Але держави, що входять до СНД, будуть змушені повторити той самий шлях співпраці, який ми почали 30 років тому. Вважаю недоцільним розривати всі економічні зв'язки, хоча вони були окремим республікам штучно нав'язані, ліквідувати їх через націоналізм, а потім під тиском реальних торгових потреб знову налагоджувати. Так чи інакше ви будете змушені піти шляхом інтеграції, як це зробили на Заході, а треба мати для цього СНД чи ні — це другорядна справа.

— **Ваша точка зору на монетарну зону карбованця і введення національних валют?**

— Курс на стабілізацію карбованця — дуже складна справа. Ми в Західній Європі пройшли шлях від інфляції до стабілізації тим шляхом, що три національні банки Німеччини, Голландії й Бельгії створили союз, «зв'язали» свої гроші і тим самим розпочали стабілізацію валют в Європі. Так само могли б, наприклад, зробити Україна і Казахстан у нинішній зоні карбованця.

— **Дякую за бесіду.**

Інтерв'ю провів Богдан ОСАДЧУК, власний кореспондент «Голосу України».
Бонн.

Із досьє «Голосу України»

Отто Вольф фон Аммеронген почав цікавитися проблемами Східної Європи ще студентом. Пізніше, вже як досвідчений підприємець і шеф різних фірм та банків, дійшов висновку, що, незважаючи на ідеологічні бар'єри і «холодну війну», треба в ім'я гуманізму й спільної долі країн Європи будувати торгові мости між Німеччиною і прокомуністичними державами. У 1956 році за його ініціативою був створений Комітет з торгівлі з країнами Сходу, який він очолює з того часу. Крім того, Отто Вольф фон Амеронген — голова Німецького Товариства вивчення Східної Європи.

Експрес-новини

Польща і США визнали Грузію як незалежну державу. Їх уряди заявили про готовність встановити з Грузією міждержавні відносини.

* * *

Командуючий миротворчими силами ООН, які дислокуватимуться в Хорватії, Номбіар заявив, що прибуття контингенту може затриматися. Це пов'язано з сутичками, що знову розпочалися. Номбіар закликав сербських і хорватських керівників покласти край насиллю. Порушення досягнутої в січні угоди щодо припинення вогню посилилися і набули серйозного характеру в деяких районах, підкреслив він.

* * *

Курди в кількох європейських містах провели насильницькі акції і демонстрації на знак солідарності з курдськими сепаратистами, які воюють з урядовими військами у південно-східній Туреччині. На деякий час вони окупували одне з приміщень парламенту німецької Землі Північний Рейн — Вестфалія. Демонстранти у Вісбадені кинули запалювальні бомби у будівлю турецького банку. Відбулася сутичка курдів з поліцією в Лондоні і Парижі.

* * *

За попередніми результатами парламентських виборів у Південній Кореї, правляча демократично-ліберальна партія може втратити свою перевагу у парламенті. Вона не одержала необхідної кількості голосів для збереження парламентської більшості. Друге місце за кількістю голосів посіла опозиційна демократична партія.

* * *

Колишній Прем'єр-міністр Словакії Мечіар відкинув твердження звіту парламентської комісії, згідно з яким його звинувачують у співробітництві з службою безпеки за комуністичного режиму. У звіті вказується, що Мечіар працював на таємну поліцію протягом багатьох років і пізніше, у посткомуністичний період, використовував свої службові посади для приховування цієї діяльності.

* * *

Сполучені Штати поставили перед Лівією вимогу документально підтвердити пропозицію про видачу двох її громадян, яких звинувачують в організації вибуху американського пасажирського літака над Шотландією у 1988 році. США також висловили необхідність прийняття резолюції ООН про введення санкцій проти Лівії.

* * *

Піддано обстрілу президентський палац у Кабулі. Офіційних пояснень цього інциденту засоби масової інформації не дають. Тим часом, до столиці Афганістану повернувся посланник ООН Севан. Він зустрівся з Президентом Наджибуллою, членами виконкому правлячої партії і главою МЗС Вакілем.

Прибалтійський калейдоскоп

А ВСЕ-ТАКИ ЛАТ КРАЩИЙ

Як повідомила латвійська газета «Дієна», програма введення національної грошової одиниці ще не закінчена. Президент Латвійського банку Ейнарс Репше заявив, що на сьогодні цілком можливе введення тимчасових грошей — латвійських карбованців. Такі карбованці вже віддруковані й зберігаються в сейфах банку. Однак введення цієї «проміжної валюти» можливе тільки за крайньої потреби, наголосив президент. Наприклад, коли не вистачатиме готівки. Адже введення латвійського карбованця може призвести до негативних наслідків під час остаточного переходу на лат. Президент також повідомив, що зараз Латвійський банк аналізує фінансову ситуацію, і конкретні рішення залежатимуть від отриманих результатів.

ВСЮ ЗАРПЛАТУ НА ПРОДУКТИ

63 відсотки жителів Риги майже всю місячну заробітну плату витрачають на покупку продуктів. Порівняно з листопадом 1991 року тепер в Латвії вчетверо більше людей, яким не вистачає місячної зарплати для придбання продуктів. Тільки 22 відсотки опитаних стверджують, що зароблені на роботі гроші забезпечують їм добре харчування, 25 відсотків заявили, що задоволені життям. А от 11 відсотків віднесли себе до категорії людей, які загубили будь-яку надію.

СПРОБУЙ, ПРОСЛІДКУЙ

В результаті обраної урядами Прибалтійських держав тактики «поступового відпускання цін на волю» важко прослідкувати загальні темпи їх росту. Першу спробу підбиття підсумків зроблено в Естонії. За останні 12 місяців прожиткові витрати в республіці виросли в 10,15 раза. Ціни на продукти підвищились в 10,11; на промислові товари — в 8,59; на послуги — в 7,71 раза.

НЕВТІШНИЙ АНАЛІЗ

В першому числі нового інформаційно - публіцистичного бюлетеня Генеральної прокуратури Литви подається аналіз злочинності в республіці за 1990—1991 рр. Зокрема, минулого року тут зареєстровано 44984 злочини, що на 21,4 відсотка перевищує рівень 1990 року (найбільше правопорушень скоєно в Вільнюсі — 10624). Нерозкритими залишились 62,6 відсотка злочинів.

Підготував Микола СТАНОВИЧ.

Власкори повідомляють

Душанбе

У Тегеран? Будь ласка!

Відбувся перший рейс на повітряній трасі, яка зв'язує столиці Таджикистану й Ірану. Припускається, що польоти за новим маршрутом виконуватимуться раз на тиждень. Інтенсивність політичних, культурних, торговельних контактів, яка зростає між двома державами, приведе у найближчому майбутньому до подальшого збільшення пасажиро- й вантажоперевезень. Пробляється у цьому зв'язку питання про будівництво залізниці. Відповідна домовленість досягнута під час недавнього візиту іранської урядової делегації до Таджикистану.

Юрій КУШКО.

Мінськ

Шматок від спільного пирога

За повідомленнями з компетентних джерел, серед підприємств і організацій, які перейшли під юрисдикцію Республіки Білорусь — 35 науково-виробничих об'єднань і 48 акціонерних товариств. З обсягом продукції до 100 мільйонів карбованців — 520 підприємств, до 1 мільярда — 90, понад 1 мільярд карбованців — 8. Серед прийнятих до республіканської власності підприємств 11 є збитковими, 98 мають інвалютні кошти на суму 104,1 мільйона карбованців.

Віктор ХОРОШКО.

Ташкент

Без вступних іспитів

здійснюватиметься прийом на денні відділення педінститутів і відповідних факультетів університетів Узбекистану. Згідно до Указу Президента Карімова з 1 вересня 1992 року нововведення провадитиметься як експеримент. Вступники мають успішно пройти тестування й тільки після цього будуть зараховані до вузу.

Зульфія РАСУЛІ.

Алма-Ата

Голова — дружина Президента

Відбулися установчі збори казахського дитячого добродійного фонду «Бобек» (Малюк). Його голова Серафіма Анна Назарбаєва, дружина Президента республіки, заявила, що головним завданням фонду є допомога сиротам, дітям з багатодітних родин і хворим. У день відкриття «Бобека» ректор Казахського інституту менеджменту доктор Чан Ян Бенг переказав на його рахунок 20 тисяч доларів.

І ось стало відомо про перші кроки фонду. Напередодні 8 березня алма-атинській міській дитячій клініці було передано від «Бобека» лабораторне обладнання, а також прилади й реактиви з Італії й Саудівської Аравії.

Тетяна КОСТІНА.

Фотофакт

ТАНЕЦЬ СМЕРТІ

Чому радіє оцей божевільний? Адже інакше не назвеш людину, яка несе горе, не знаючи, що попереду чекає її. Фанатична віра у справедливість і правдивість тільки її дій змушує бідувати тисячі інших жителів Карабаху. То чи є виправдання багаторічній братовбивчій війні? Пора вже всім схаменутися і сказати: «Прощавай, зброє!». Бо за одним вбитим учора гинуть двоє завтра. І нема тому кінця-краю...

Знімок Г. ХАМЕЛЬЯНИНА.

Точка зору

РОСІЯ: НАРОД І ДЕРЖАВА

Одразу зауважимо: мова не про російський народ в цілому, а лише про шовіністський прошарок нації, котрий приніс чимало горя своєму народові.

Як відомо, найбільший опір розпаду Радянського Союзу чинили певні політичні сили Російської Федерації. Навіть і після путчу ці сили активно виступали за продовження новоогарьовського процесу по створенню проекту нового Союзного договору. Нині, коли Радянський Союз «похоронено», російські великодержавники намагаються перетворити співдружність незалежних Держав (СНД) на новий унітарний Союз.

Запитується — в чім же причина такої тактики політиків Росії? Відповідь тут очевидна й однозначна — не допустити розпаду Російської Федерації. Трагізм Росії як держави — в її імперському первородстві. Вся історія Росії — історія експансії чужих земель. В газеті «Молодь України» за 6 грудня 1991 року відома російська правозахисниця Валерія Новодворська чесно заявляє: «Мы, русские, самые бездомные люди на земле. Мы убили Русь, сделав из нее империю... Мы Московская орда».

Яка ж хронологія творення держави, що нині має назву «Росія»? Перш за все треба зазначити, що історична наука царської Російської імперії та більшовицького імперського Радянського Союзу просто-напросто говорила неправду, коли стверджувала, що російська нація має пряме відношення до Києва та Київської Русі (України — Руси). Треба також сказати, що ця «наука» цілеспрямовано прищеплювала свідомості росіянина хибне ототожнення термінів «російський», «росіяни» з термінами, що за смислом адресуються українському люду часів Київської Русі, а саме: «древнєруський», «руський», «русинський», «русичі». Російський народ з'явився на багато століть пізніше українського люду і веде свій початок від Московського князівства, що виникло на окраїні Суздальської землі. В процесі колонізації Суздальської землі північно-слов'янськими племенами угро-фінські племена (весь, меря, муром, чудь тощо) асимілювалися, що й дало початок російському народові. З утворенням Московського князівства розпочалися його завойовницькі акції. Досліджено, що в XVIII сторіччі Росія провела 17 війн, спрямованих на розширення кордонів імперії, а в XIX сторіччі таких війн відбулося 15. Від XV до XX сторіччя Росія збільшила свою територію в 57 разів. Підраховано, що від кінця XV до кінця XIX сторіччя Росія щоденно здобувала 130 $км^2$ чужої території.

Кажучи про імперський характер становлення Росії як суб'єкта історії, як держави, треба зазначити, що її експансіоністська звичка передалася її спадкоємцеві — Радянському Союзові (сьогодні спадкоємцем останнього проголосила себе Російська Федерація). Ось деякі факти реалізації цієї звички: захоплення в 1939 році Латвії, Литви та Естонії, вторгнення в Угорщину (1956 р.), Чехословаччину (1968 р.), Афганістан (1980 р.) тощо.

Хочемо привернути увагу на той факт, що і в радянський період російський анексіонізм не припинився. Він замасковано продовжувався в різних формах. Однією з цих форм було пряме привласнення Російською Федерацією чужих територій. Так, в 1925-му, 1930-му, 1934 роках здійснено територіальне обрізання України, до Росії відійшли українські землі, що нині входять до Курської, Бєлгородської, Воронезької та інших областей. До 1924 року Україні належала значна територія нинішньої Ростовської області з містом Шахти. Історичним уроком для українців повинна стати втрата Кубані, чималої частини Ставрополя та узбережжя Азовського моря. Російський радянський імперіалізм засвідчується і «прийняттям» 1944 року Тувинської Народної Республіки до складу СРСР та включенням її на правах «автономії» до Росії. Згадаймо і те, що у 1956 році опинилася в складі Росії Карело-Фінська союзна республіка. У Фінляндії Росія прихопила частину Карелії, в Німеччини — Прусію (нині Калінінградська область), в Японії — Південно-Курильські острови тощо.

Ще однією формою російського радянського імперіалізму був повзучий анексіонізм, який реалізовувався через асиміляцію і зросійщення неросійських народів на базі ідеологічного гасла про «злиття націй» і «творення нової історичної спільноти радянських людей». Основними шляхами здійснення цієї форми анексіонізму було: надання російській мові статусу державної мови на всій території колишнього Радянського Союзу; впровадження за межами РРФСР виключно російської культурно-освітньої автономії; русифікація освітньої справи в неросійських республіках Союзу; адміністративна паспортна зміна національної належності громадян з віднесенням їх до «росіян» тощо. Та найвіроломнішою формою російського анексіонізму та експансіонізму було проведення цілеспрямованої міграційної політики під маскою «переміщення і перерозподілу трудових ресурсів» та необхідності «інтернаціоналізації» суспільства. Усвідомлюючи, що поневолені народи Росії і всього Радянського Союзу рано чи пізно піднімуться на боротьбу за утворення власних національних держав, російські шовіністи-великодержавники, щоб цього не допустити, через механізми міграційних процесів проводили «мирне» розширення етнічних кордонів росіян. Корінне населення «автономних» республік Росії і союзних республік цілеспрямовано переміщувалося за межі рідних земель, де піддавалось асиміляції та зросійщенню. Одночасно на землі корінного населення направлялися здебільшого росіяни, і в такий спосіб, по суті, відбувалася тиха російська анексія історичних територій неросійських народів. Як наслідок такої політики, нині майже у всіх «автономних» республіках Російської Федерації представники корінної нації складають меншину. Уже в 1970 році населення Бурятії складалося на 73,5 відсотка з росіян і на 22 — з бурятів; населення Удмуртії — на 57,1 відсотка з росіян і на 34,2 — з удмуртів; населення Башкирії — на 75 відсотків з росіян і на 23,4 — з башкирів; населення Карелії — на 68,1 відсотка з росіян і на 11,8 — з карелів тощо. Дійшло до того, що навіть у деяких столицях союзних республік домінує російське населення. У 1969 році в столиці Киргизії місті Фрунзе проживало 71,8 відсотка росіян (киргизів — 9,5); в столиці Казахстану місті Алма-Аті — 73,2 відсотка (казахів — 8,1). Росіянами здійснена мирна «окупація» і багатьох союзних республік колишнього Союзу. В Казахстані, наприклад, нині казахи за чисельністю опинилися на другому місці після росіян.

Сьогодні російський анексіонізм на «окупованих» територіях набирає офіційних форм. Як приклад — проголошення Придністровської Республіки, Кримської Автономної Республіки. З імперських інтересів на майбутнє політичні сили Росії втручаються у внутрішні справи держав СНД під приводом «захисту» російськомовного населення (до якого, до речі, зараховують представників усіх націй). Російські прихильники «єдиної-неділимої» сподіваються у своїх імперських планах на так звані «інтерфронти», створені головним чином з населення міграційного походження. Тож, пора керівникам СНД анулювати домовленості про відкриті кордони і вільну міграцію населення у межах Співдружності. Що ж стосується втручання Росії у внутрішні справи України і зокрема у стан національних справ Криму, то, як відповідь на ці незаконні дії, у Президента України з'являється моральне право визнати незалежність Чечні, Татарстану та проголошені суверенітети інших «автономних» республік Росії, а це, безперечно, поведе до швидшого розпаду Російської Федерації.

Найтрагічнішим є те, що завойовницька політика московських правителів ще з часів Московського князівства і впродовж всього існування Росії перетворила росіян на імперську націю. У такий спосіб значну частину росіян було заражено вірусом великодержавництва, шовіністично-колонізаторською психологією.

Основою національної політики царської Росії була денаціоналізація і зросійщення народів імперії. Проілюструємо справедливість сказаного на прикладі ставлення Росії до України, до культури українського народу: 1720 рік — указ Петра I про заборону книгодрукування українською мовою і вилучення текстів цією мовою з церковних книг; 1753 рік — указ Катерини II про заборону викладання українською мовою в Києво-Могилянській академії; 1769 рік — указ синоду Російської церкви про вилучення у населення українських букварів; 1862 рік — закриття недільних українських шкіл; 1863 рік — Валуєвський циркуляр, яким заборонено видання книг українською мовою в Російській імперії; 1876 рік — заборона друкування текстів українських пісень та заборонено український театр; 1895 рік — заборона українських книг для дітей; 1908 рік — указом сенату Російської імперії визнано україномовну культуру і освітню діяльність в Україні шкідливою для безпеки Російської імперії тощо. За цих обставин багато геніїв українського походження змушені були творити російську культуру. Ось далеко не повний їх перелік. Філософи Д. Велланський-Кавунник, О. Новицький; математик В. Буняковський; творець неевклідної геометрії М. Лобачевський, основоположник педагогічної науки Росії К. Ушинський; основоположник психологічного напряму в російському мовознавстві О. Потебня; основоположник імунології І. Мечников; основоположник епідеміології в Росії Д. Самойлович (Сушинський); основоположник геохімії та біогеохімії В. Вернадський; класики музики Д. Бортнянський, І. Стравінський, М. Березовський, П. Чайковський; художники Д. Левицький, В. Боровиковський, І. Рєпін; класики літератури Ф. Достоєвський, Д. Мережковський, М. Гоголь, В. Короленко та багато інших гігантів думки. Росія ж за це неросійським народам платила політикою геноциду, політикою пограбування. Росія, писав Ф. Енгельс, є «володільцем величезної кількості украденої власності пригноблених націй» (до речі, нині після розпаду СРСР, Росія приховала золотий запас, що належить всім республікам колишнього Союзу, а також привласнила основну частину союзного багатства).

Розвиткові і поглибленню шовіністичної хвороби у значної кількості представників російської нації сприяв і радянський етап існування Росії. В період більшовицької імперії високо були підняті гасла зросійщення. Це робилося під фанфари лакейських клятвених запевнень партійних і державних керівників союзних республік на вірність «великому російському народові і невсипущу боротьбу з проявами «місцевого націоналізму». Така проросійська ідеологія розбещувала російську націю, прищеплювала їй почуття зверхності, месіанства, ведучості в «революційному процесі побудови комунізму». Все це потім відлунювалося черговою порцією російського шовінізму, пихатістю тощо. Дійшло до того, що на Україні 2/3 українського населення позбавили рідних шкіл, театрів, бібліотек..., а державні кошти України йшли на її власну русифікацію і дбання про забезпечення культурних прав росіян.

Як і в багатьох інших явищах, у прояві російського шовінізму спостерігається певна періодичність. Лише в XX сторіччі його сплески припадали на 1908—1910 роки, 1914—1916 роки, 1920—1923 роки, 1932—1949 роки, «епоху» Брежнєва тощо. Сьогодні шовінізм як «свойство истинно великорусского характера» (Ленін) неважко підмітити в гончарових, шахназарових, шафаревичах, попових, травкіних, собчаках, жириновських, руцьких, мєшкових... Як відомо, нині в Росії існує багато різних шовіністичних партій.

На совісті російського соціалістичного шовінізму лежить «вимивання» багатьох народів. Ось деякі факти. Якщо в 1926 році в СРСР було зареєстровано 190 різних націй та народностей і близько 150 мов, то на кінець розпаду СРСР лишилося близько 100 націй та народностей і 75 літературних мов. До того ж деякі народи в своїй чисельності представлені вже навіть не тисячами осіб, а сотнями (наприклад, іжорців у 1975 році залишилося всього 700 осіб). Зате Російська Федерація стала найбільш високомононаціональною республікою в складі Союзу. В 1970 році 82,8 відсотка населення становили росіяни.

Запитується, чи є ліки для російських шовіністів? Безперечно, є. Справа в тім, що джерелом шовінізму є великодержавне становище росіян у Російській Федерації, зумовлене відсутністю у них власної національної республіки в складі Росії. Отож усунення великодержавного становища російської нації пов'язане з утворенням власної держави. Завойовницька політика московських царів і правителів зробила російський народ безбатьківським. Росіянам протягом усієї історії Росії постійно прищеплювалося хибне розуміння вітчизни, яке формувалося з прив'язкою не до землі своїх предків (Московського князівства), а до завойованих земель, або, кажучи словами Валерії Новодворської, з прив'язкою до «странного отечества», «нажитого нечестным путем, приобретенного тяжбой и разбоем, в чужой крови, проступившей сквозь имперскую порфиру». Все це перетворювало росіян в імперську націю, Росію — в суб'єкта імперської природи по лінії державного генезису, а Москву — в штаб великоросійського шовінізму.

Справжні патріоти російської нації усвідомлюють, що російський народ не має власної держави, і вимагають її створення, до складу якої увійшли б землі, що не належать нинішнім «автономним» республікам та іншим національним утворенням Російської Федерації. Про державу люду російської нації («Великоросію») мріяв навіть більшовик Ленін (Повне зібр. тв. т. 26. с. 99, 101). Та коли комуністи-великороси звернулися до Сталіна з проханням утворити в складі РРФСР російську національну республіку, генсек заявив, що це «повело б до великої організаційної перетряски», до реорганізації РРФСР і виділення в РРФСР «спеціального руського ВЦВК і руського Раднаркому» (Твори, т. 5, с. 151—152). Великодержавник Сталін федералізм СРСР розглядав як перехідну стадію до єдиної унітарної держави на російській культурній основі. З цих міркувань і створювався «єдиний народногосподарський комплекс», який виконував роль противаги виходу республік із Союзу, унеможливлював створення незалежних національних держав.

Імперська Росія закономірно розпадеться на багато незалежних держав, як це трапилося з Радянським Союзом. Рано чи пізно будуть утворені самостійні Башкирія, Бурятія, Балкарія, Карелія, Марійська держава, Татарстан, Чечня, Чувашія, Якутія... Вже є проекти створення Сибірської, Далекосхідної, Кубанської, Красноярської республік тощо. Сьогодні корінне населення «автономій» Російської Федерації починає повертатися на рідні землі, залишені ним в часи радянських міграційних актів, згуртовується в боротьбі з російським імперіалізмом, виборює свої національні держави, вимагає дерусифікації своїх батьківщин. Віримо, що і російська нація матиме власну національну державу, яку в XIII столітті уособлювало Московське князівство і яку росіяни втратили через колонізаторську політику московських правителів.

Тільки в сусідстві з неімперською Росією державна незалежність України може бути гарантована. Президент України, як і весь український народ, з глибокою повагою ставиться до росіян, проте, як не раз зазначав Л. Кравчук, в Росії є певні сили, політику яких можна було б назвати проімперською. «Нам слід, — закликає Президент України, — точніше говорити про певні сили в Росії і певні сили в Україні, щоб не ображати в цілому держави, їхні народи». На Україні живе багатомільйонна російська громада і переважна більшість її представників рішуче проголосувала 1 грудня 1991 року за незалежність України. Для них Україна стала рідною землею-матінкою, і вони відповідають їй своєю любов'ю. Тож мова в статті не про них.

Василь ШЕПА,
народний депутат України, академік;

Петро ХАРЧЕНКО,
науковець.

APOLLO

СЕГОДНЯ В МОСКВЕ, ЗАВТРА В КИЕВЕ!

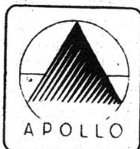
Международный торговый центр APOLLO — «ITCM» на ВДНХ — выставка разнообразных товаров и продукции ведущих зарубежных фирм, от одежды и обуви до сложных технических товаров и продуктов питания.

Товары и продукция APOLLO хорошо известны в Лондоне, Берлине, Дели, Мельбурне, Нью-Йорке, Сингапуре, Будапеште, Варшаве, Гонконге и Токио, где открыты филиалы APOLLO. Теперь APOLLO в Москве!

Оптовые партии товаров фирмы APOLLO поставляются на контрактной основе без посредников, в минимальные сроки с предприятий Торгово-промышленного концерна APOLLO в Европе и Азии, а также с консигнационных складов в Москве. Оплата в СКВ и индийских рупиях.

Магазин «APOLLO» на старом Арбате в Москве — для Вас самая модная одежда, ювелирные изделия и многие другие товары лучших зарубежных фирм.

Оплата, извините, пока в валюте.

Адрес APOLLO — «ITCM»: 129223, Москва, проспект Мира, ВДНХ, павильон «Мелиорация АПК», телефоны: 181-97-47, 180-82-51, телефаксы: (7-095) 181-55-13, (7-095) 189-96-02, телекс: 411043 ZENIT SU.

Адрес магазина «APOLLO»: 121002 Москва, ул. Арбат, 32, телефон: 241-60-60.

Телефон фирмы APOLLO в Киеве — 552-20-96.

КЛЮЧІ ДО РИНКУ — В ВАШИХ РУКАХ!

ШАНОВНІ ПАНОВЕ ПІДПРИЄМЦІ!

Для ділових та далекоглядних людей Зональне агентство повітряних сполучень об'єднання «Авіалінії України» пропонує комплекс послуг та ділових пропозицій:

— брокерська контора агентства продасть або купить для вас все, що продається або купується за карбованці та ВКВ на українській універсальній будівельній біржі **«ФОРОС»;**

— ви зможете самостійно торгувати на УУББ «ФОРОС», взявши брокерське місце в оренду по ціні 60 тис. крб. на рік або 40 тис. крб. на півроку.

З пропозиціями дзвоніть по телефону: 274-99-26.

Путівками за кордон Вас забезпечить туристичне бюро агентства **«ВІРТРУДА».**

Пропонуються такі маршрути:

— Болгарія — Румунія — Греція

— Київ — Москва — Хошимін (В'єтнам)

— Київ — Афіни

— Київ — Шенян

— Київ — Хабаровськ — Муданьцзян (КНР)

— Київ — Хабаровськ — Сеул

Телефони турбюро «Віртруда»: (044) 225-41-65.

На конвертах авіаквитків міжнародного зразка, в залах продажу авіаквитків загального та міжнародного секторів агентства, на територіях, прилеглих до агентства та аеропортів, буде розміщена реклама Вашої фірми, підприємства, організації.

Телефон рекламного бюро агентства: (044) 229-24-20.

Авіаційні перевезення вантажів, туристичні авіарейси в будь-які міста СНД, за кордон, в оптимальні строки, організує Зональне агентство повітряних сполучень.

Запрошуємо ділових партнерів до співробітництва по відкриттю та експлуатації туристичного міжнародного авіарейса.

Київ — Сайгон

Дзвоніть та пишіть нам вже сьогодні:
Київ-1, вул. Карла Маркса, 6.
Тел. (044) 225-41-65, 274-99-26.
Факс (044) 229-67-23.
Телекс 131371 UK AIP.

Запрошуємо до співробітництва на договірній основі ділових, енергійних людей для роботи з комерційними замовниками на універсальній будівельній біржі «ФОРОС».

З пропозиціями звертатися по телефонах: 274-99-26.

ДЗВОНІТЬ — МИ ДОМОВИМОСЬ!

Калинівське виробниче об'єднання реалізує комплекси виготовлення цегли методом сухого пресування. Продуктивність — 2000 шт./годину.

Цегла може використовуватись у будівництві як в сирому, так і в опаленому вигляді.

Наша адреса:

287060, Україна, Вінницька область, м. Калинівка, вул. Леніна, 67. Телефон 8-043-33-2-26-52.

Телетайп 119630, або 119635, або 119646. Машзавод.

Інститут колоїдної хімії та хімії води імені А. Думанського АН України

ОГОЛОШУЄ конкурс на заміщення вакантних посад:

— завідуючого лабораторією біотехнології очищення води при відділі мікробіології очищення води;

— завідуючого лабораторією аналізу об'єктів навколишнього середовища при відділі аналітичної хімії;

— провідних наукових співробітників (доктори наук) відділів фізичної хімії мембран, фізико-хімічної механіки дисперсних систем та матеріалів;

— старших наукових співробітників (кандидатів наук) відділів каталітичного очищення води, електрохімічних методів демінералізації води, лабораторії обеззаражування питної води при відділі процесів та апаратів технології обробки води, фізико-хімічних методів дослідження, аналітичної хімії та лабораторії аналізу об'єктів навколишнього середовища;

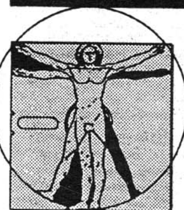
— наукових співробітників (кандидатів наук) лабораторії аналізу об'єктів навколишнього середовища при відділі аналітичної хімії, електрохімічних методів демінералізації води.

Інститут житлом не забезпечує, строк конкурсу — місяць з дня опублікування оголошення.

Звертатися за адресою: 252680, МСП, Київ-142, пр. Вернадського, 42, тел. 444-32-35.

МІЖНАРОДНИЙ ЦЕНТР ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

та акціонерне товариство "УКРАЇНСЬКІ КОМП'ЮТЕРНІ МЕРЕЖІ"

iNT

Чекає,

пропонує,

СТАТИ АКЦІОНЕРОМ НАШОГО ТОВАРИСТВА

Запрошує Вас

ПРИЙНЯТИ УЧАСТЬ У ФОРМУВАННІ ФЕНОМЕНУ "УКРАЇНА ІНФОРМАЦІЙНА"

СЬОГОДНІ МИ :

— підключимо Вас до Української комп'ютерної мережі УКРКОМ;
— забезпечимо вихід до всесвітніх та російських комп'ютерних мереж.

ВИ ЗМОЖЕТЕ :

— користуватися послугами електронної пошти (термін отримання листа - 2-4 години у будь-який пункт планети);
— стати свідком і прийняти участь у дискусіях, семінарах та конференціях, що ведуться у спеціалізованих медичних, університетських та інших мережах;
— користуватися інформацією з найвіддаленіших баз даних.

ДОВІДКИ ЗА ТЕЛЕФОНАМИ:

Київ:	290 74 31
Дніпропетровськ:	41 69 37
Харків:	22 58 61
	97 69 17
Донецьк:	55 75 17
Одеса:	24 11 76

S&Sdesign

НВП "ЗОДІАК"

ПРОПОНУЄ

Панове комерсанти!

Інформаційно-комерційна система "ЗОДІАК" - це гарантія Вашого успіху!

Чи є у Вас комп'ютер IBM PC/XT/AT і HAYES-модем? Якщо ТАК, то Ви майже абонент нашої інформаційно-комерційної мережі.

Ви одержете:

- оперативну біржову інформацію з 15-ти бірж України та інших держав СНД;
- доступ до комерційних баз даних 39-ти регіональних центрів мережі на території від Бресту до Владивостока;
- можливість розміщення комерційної інформації і рекламу у мережі від Вас - Усім та від Усіх - Вам у день її надходження;
- адресні файли - 40 тисяч організацій, підприємств, комерційних структур СНД у 35-ти галузях промисловості та інші нормативно-довідкові матеріали
- обмін інформацією через електронну пошту.

Якщо у Вас немає комп'ютера і модема, не журіться, ми їх Вам встановимо у найстисліші строки.

Тел. 446-73-86, факс 446-78-12.

СЛОВО ПРО ЛЮДИНУ

Минуло 40 днів, як трагічно пішов з життя наш колега, народний депутат України Вадим Бойко.

Він прожив мало та встиг багато. І головне — залишив по собі світлу пам'ять.

Це безперечно. Він на землі користувався людською пошаною.

Тож давайте, шановні колеги, пам'ятати Вадима Бойка. Поважати і його пам'ять, і самих себе, якщо хочемо, щоб люди нас поважали...

Василь СТЕПЕНКО, народний депутат України (Полтавщина):

— З Вадимом Бойком я познайомився тоді, коли ми стали депутатами. А депутатом Вадим значною мірою став тому, що відкрито говорив виборцям про ті страшні зловживання, до яких виявилися причетними представники влади на Полтавщині. Це, зокрема, факти порушень у Кременчуці під час розподілу квартир, меблів, автомобілів, за якими там і сьогодні триває слідство.

Я, в свою чергу, «розкручував» справу зі зловживаннями під час розподілу автомобілів на Полтавщині, але справа не рухалася. І коли на одному з останніх пленумів обкому я виступив з вимогою відставки його бюро як такого, що приховує злочини, він підійшов до мене і сказав: «Давай разом будемо, у моєму виборчому окрузі в Кременчуці — те ж саме...» Там колишній місцевий прокурор, так би мовити, готуючись до ринку, незаконно оформив батька як інваліда війни і через півроку одержав на нього «Волгу».

Вадим говорив мені: «Давай зробимо сюжет. Покажемо, що мафія непереможна, а потім знімемо будинок, який він будує собі, — 57 квадратних метрів жилої площі і 186 — підсобної, у підвалі два гаражі тощо». Ми готувалися це зробити...

Я не хочу сказати, що кременчуцька мафія причетна до його смерті, це повинні встановити слідство і суд, але відкидати таку версію не можна.

Про Вадима ж я можу сказати, що він був людиною мужньою, не розбещеною привілеями «верхніх ешелонів». Можливо, він у чомусь і помилявся, але був незручним для тих, хто зі своїми нечистими справами потрапляв у поле його зору чи депутатської діяльності. Він чітко усвідомлював, що коли є порушення, то винний має за нього відповідати. Якщо при владі нездара й підлабузник, то він повинен піти зі своєї посади. Слід сказати відверто: таким Вадим дошкуляв сильно. Тому, повторюю, люди й віддали йому свої голоси на виборах.

Марта БОЙКО, мати:

— Правду кажучи, мені тепер важко навіть усвідомлювати те, що Вадима з нами вже більше немає. Адже все своє життя він прагнув робити людям тільки добро, допомагати їм у всьому. Тому, певне, і був переконаний, що в нього немає ніяких ворогів, одні лише друзі. Тому так тяжко на серці від несправедливості: так багато даровано йому таланту, людяності, працьовитості і так мало відміряно життєвого шляху.

Улюбленим заняттям було в нього читання художньої літератури. Може, саме вона й прищепила йому любов до України, сформувала бажання стати журналістом. Уже з шостого класу він твердо знав, ким буде в майбутньому, і намагався здобути грунтовні знання. Рано почав писати до нашої міськрайонної газети «Наддніпрянська правда», до обласних і республіканських газет. А закінчивши школу із золотою медаллю, поїхав учитися на журналіста до Київського університету. Йому у військкоматі запропонували військове училище з такою ж спеціальністю, але відмовився. Ми вдома спробували переконати, що краще вступити до престижнішого, як нам здавалося, Московського університету, та він і слухати не захотів: тільки до Києва. Вже потім, коли був студентом, запитували: «Ну як, не жалкуєш, що вчишся в Києві, а не в Москві?». «Ну що ти, мамо, як можна жалкувати. У нас тут такі предмети, яких у Московському й близько немає. Історія України, наша література, стилістика української мови. Який же з мене був би журналіст, якби я всього цього не знав?»

Його важко було умовити відпочивати. Бувало, зберемося сім'єю до Криму чи на Кавказ, то Вадима доводилося буквально «відловлювати», щоб узяти з собою на тиждень-два. А то і влітку весь час пропадав на телебаченні. То до Чехо-Словаччини їде зі студентським будівельним загоном, то якусь передачу цікаву готує.

Його депутатство — то ціла історія. Навіть під час виборів з'явилося чимало домислів та легенд. То його перемогу пояснювали моїми родинними зв'язками з колишньою Головою Верховної Ради Валентиною Шевченко. Говорили, ніби я її рідна сестра, тому син і став депутатом. То нав'язували в діди колишнього першого секретаря ЦК КПУ Володимира Івашка. Та депутатом його обрали люди за принциповість, непримиренність до різних порушень, за справедливість.

І як прикро уже після смерті читати в «Московських новостях», інших російських газетах про те, що Вадим Бойко «зірок з неба не хапав, таланту особливого в нього не було, в політику не ліз, на сесіях був неактивним». Та мій син ніколи нічого поганого не сказав би про свого колегу. Ні за які гроші! А вони вже вилили стільки бруду. А про те, чи «ліз він у політику», краще судити телеглядачам та його виборцям.

Та хіба вона, та активність, вимірюється красуванням перед мікрофонами й телекамерами. А робота в постійній Комісії Верховної Ради, де він був заступником голови, — хіба не активність? А постійна робота в окрузі з виборцями? Хоча в сина життя могло піти й іншою колією, адже по закінченні університету (а закінчив його з відзнакою) пропонували йому йти в аспірантуру. Знову ж таки до Москви. Та Вадим відмовився: «Не піду я з України, та й не час, робота в мене цікава. А відкриють на нашому факультеті свою аспірантуру, тоді й подумаю про навчання».

Він був таким уважним і люблячим сином. Пишуть московські газетярі, що жив він замкнуто, не мав друзів. Та приїхали б вони на похорон, подивилися, скільки їх зібралося провести сина в останню путь. І сьогодні двері нашої квартири не закриваються. Відчинила їх якось оце днями, а на порозі кілька чоловік з Кременчука, його довірені особи під час виборів, а тепер найближчі люди. Стоять з букетом квітів. Кажуть, Вадик присниєся і просив вам сьогодні букет передати, бо сам по телефону не міг додзвонитися. А в мене саме день народження. Прямо містика якась. Я за горем своїм та клопотами про нього й забула. А він, бачте, згадав і там... І стоїть мій син у моїй пам'яті веселий, усміхнений, життєрадісний, залюблений у життя, оточений друзями. Таким і залишиться до кінця моїх днів.

Олексій ГУРИН, депутат Кременчуцької міської Ради народних депутатів:

— Для нас, кременчужан, Вадим був не просто народним депутатом, він був нашим другом, однодумцем. Для нас він був просто Вадимом.

Важко навіть уявити, що його вже немає серед нас, але він ніколи не зникне з нашого життя. Я пам'ятаю, як у гарячу пору передвиборних баталій підійшов до Вадима старенький дідусь з авоською яблук і сказав: «Синку, мені нічого від тебе не треба, але ось ми з бабусею моєю подивилися і повірили тобі, принесли тобі ось ці яблука. Візьми їх і хай щастить тобі у всіх справах, які ти намітив».

Його трагічна смерть як грозове попередження, попередження для живих. І сьогодні дуже хочеться, щоб усі його мрії ми втілили в життя. Хай наше життя буде продовженням його помислів і дум, продовженням його життя.

Валентина ПРОНЬ, однокласниця:

— Для нас, однокласників, Вадим, перш за все, був зразком порядності.

Не терпів і несправедливості. Пам'ятаю, як написали ми колективного листа в молодіжну газету, а він організував збір підписів. У листі йшлося про наші шкільні проблеми, і Вадим був ініціатором відновлення справедливості. Користувався авторитетом навіть у забіяк. І не завдяки фізичній силі, а саме за свій розум, глибокі знання, загострене відчуття справедливості. Може, тому ніхто й пальцем за роки навчання не зачепив. Звістка ж про смерть, та ще й таку несподівану і трагічну, прямо-таки приголомшила всіх його однокласників. Він же був серед нас найкращим.

Владислав ЖУРАВСЬКИЙ, редактор «Наддніпрянської правди»:

— Вадим Бойко робив перші кроки в журналістиці саме у нашій газеті. Коли він визначав свій життєвий шлях після закінчення школи, редакція дала йому рекомендацію для вступу на факультет журналістики. Вже студентом приїжджаючи на канікули, завжди заходив до нас. Готував матеріали за нашим замовленням або свої власні. Після того як став тележурналістом, зв'язків з нами не поривав. Часто зустрічалися, говорили. Повідомлення про його трагічну смерть викликало в наших колег відчуття непоправної втрати.

Він пішов із життя в розквіті творчих сил. Це був здібний журналіст. І мені здається, що Спілка журналістів України повинна встановити премію імені Вадима Бойка для відзначення кращих публікацій і телерадіопередач молодих журналістів.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор
Сергій ПРАВДЕНКО

Редколегія:

Анатолій ГОРЛОВ
перший заступник головного редактора
Олександр БІЛИК
заступник головного редактора
Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ
член-кореспондент АН України
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ
оглядач, завідуючий відділом культури
Леонід САМОЙЛЕНКО
заступник головного редактора
Борис СИДОРЕНКО
заступник головного редактора
Анатолій СОЛОНСЬКИЙ
редактор відділу кореспондентської мережі
Віталій СУДДЯ
відповідальний секретар

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції:
252047
Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:
Для довідок —
441-89-46
441-88-27
441-18-17

телефакс —
224-72-54

Відділ реклами —
441-89-44

Редакція розглядає рукописи, подані в першому примірнику машинопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Залишаємо за собою право виправляти мову і скорочувати матеріали.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Пересиланням скарг у різні інстанції редакція не займається.

Звертайтеся, будь ласка, безпосередньо до відповідних органів влади.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955

Загальний тираж у березні 363352.

Комбінат друку видавництва «Преса України», проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311055.

1 2 3 4 5 6 7 8 9